

> הבלוג של shahf11

13 ביוני 2008, 2:35

חיה בסרטן

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

כך הפכתי למליונריתפורסם ב-29 במאי 2008, 17:35 **בכללי**

ליד תיבת הדואר שלנו יש מיכל פלסטיק גדול לניירות. שם אני כבר עושה את המיון הראשוני לכמויות הדואר המגיעות אלי במהרה עם האוטו האדום.

הזמנות לחוגי בית שונים ומשונים, הצעות לרכישת מוצרים שלעולם לא אשתמש בהם. קטלוגים לרכישת טרקטורים, משאיות, ושאר טובין. כל אלו מושלכים לדלי השחור ללא תשומת לב מיותרת מצדי.

ומה שנותר בידי הוא הדואר המוכר. (חברת חשמל, בזק, ודומיהם). והדואר העלום אך המסקרן.

כזה היה המכתב שהגיע רשום על שמו של ח. ממפעל הפיס.

ידעתי!!!! הרגשתי!!!! והתרגשתי!!! זהו המכתב לא מיחלים אנשים כל חייהם. והנה הוא מגיע למקום מושבנו הנידח. לבשר לנו על הזכיה המוצלחת. אכן, לאקי הכלבלב הלבן והאלגנטי רודף אחרי עם הצ'יק... אני מרגישה את הדופק המואץ בחזי. נשימותי הופכות להיות מהירות ושטחיות. ואני יכולה להשבע גם בלי לראות שגוון פני הפך לבן כמשטח שידע אקונומיקה.

עלי לתכנן את צעדי בזהירות. כך ברור לי.

ראשית, עלי להשיג שקית איתה אסתיר את פני העליזות, בצאתי מן הבנק עם מזוודת הג'ימס בונד המלאה במרשרשים.

שנית, עלי לשנן את המשפט האלמותי: "תרמתי במשרד". כאשר אלפי האגודות למינהן ישחרו לפתחי בבקשת תרומה.

שלישית, אמשיך לעבוד כרגיל. (למרות שאני בכלל לא עובדת). זוהי תובנה אליה הגעתי אחרי צפיה במאות אלפי זוכים אשר תוך כמה שנים ירדו מנכסיהם. ושבו לדירת השיכון הקטנה והעבשה שלהם.

רביעית, עלי להכין רשימת מופתעים - כלומר אנשים אהובים עלי אותם ארצה לשמח במרשרשים אשר נפלו עלי כמו עלי שלכת בסתיו.

בעוד אני מתכננת (בזהירות כמובן) את עתידי המזהיר.

אני פוסעת מעדנות לעבר ביתי הקטן. (לפני השיפוץ האימתני שאני מתכננת 4 קומות עם מעלית ובריכת שחיה מקורה). מחזיקה את המעטפה הגורלית כה חזק, עד שפרקי ידי מלבינות.

מגיפה את התריסים שאין לנו. ומתכוננת ביני לביני לטקס ההתעשרות הפרטי.

מעטפת הפיס נפתחת לאיטה. ואכן, מכתב ובצמוד לו צ'יק.

"המזל רודף אחריך" מבשר לי הכתוב. "תודה" אני עונה למכתב בשארית כוחותי. "חשבון הבנק שמסרת לנו נסגר לתנועה ולכן אנו מעבירים לך את סכום הזכייה בצ'יק על שמך".

(תודה לך אלוהים, לא התייאשת בדרך אלי. ניסית בכל הדרכים.) בידיים יציבות ובנשימה

סדירה (למה? למה אתם חושבים שכל תאור צריך להיות מלווה בדרמה קורעת לב...?) אני

פורשת את ההמחאה (אנשים עשירים ראוי להם גם לדבר בשפה תקנית). והזכיה על סך 25-

ש"ח טבין וטקילין מחייכת אלי במאור פנים כמברכת אותי על המזל הרב שנפל בחלקי...

(ועכשיו, אתם בוודאי סבורים כי בזאת ביטלתי את מנויי הפיס שלי. תוך כדי קללות נמרצות. ואתם... טועים. שכן, אני בטוחה בטוחה בטוחה. שמי שזכה בקטנות. עתיד גדול ונשגב פרוש לפניו.)

[<< לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה >>](#)

[הוספת תגובה](#) | [חזרה לבלוג - חיה בסרטון](#)